

GŁOS KUPIECTWA

ORGAN STOWARZYSZENIA KUPCÓW MIASTA ŁÓDZI

Rok II.

Łódź, dnia 15 stycznia 1927 r.

Nr. 2 (6).

Cena prenumeraty:		Adres Redakcji i Administracji: Łódź, Piotrkowska 73 — Telefon 170. Redaktor naczelny przyjmuje w środy od g. 4—5 ppoł. „Głos Kupiectwa” wychodzi 1 i 15 każdego miesiąca. Konto czekowe P. K. O. Warszawa Nr. 64194.	Cena ogłoszeń:	
Rocznej	Zł. 14.—		Cała strona	Zł. 120.—
Półrocznej	„ 7.—		Pół strony	„ 65.—
Kwartalnej	„ 4.—		Ćwierć strony	„ 35.—
Numer pojedynczy	„ 1.—		Ósma strony	„ 20.—
			Szesnasta strony	„ 12.—

TREŚĆ NUMERU:

Na nowym progu. W obliczu otwarcia „Klubu Towarzyskiego”.

Mercator: Bank Polski.

Życie gospodarcze (część informacyjno-sprawozdawcza).

I. Podatki i opłaty skarbowe.

II. Z życia organizacji gospodarczych.

III. Biuletyn z rynku włókienniczego.

Przegląd ustawodawstwa gospodarczego.

Różne wiadomości.

Zarząd Stowarzyszenia Kupców m. Łodzi,
należy, iż

Klub Towarzyski

przy Stowarzyszeniu został otwarty z dniem **16 stycznia 1927 r.** i jest czynny codziennie od godz. 4-ej po południu do 12-ej w nocy.

Przy Klubie jest czytelnia i bufet.

Wstęp wolny dla członków rzeczywistych i protektorów.

Towarzystwo Przemysłowo-Handlowe „ARTUR GOLDSTADT”

Spółka Akcyjna

w Łodzi, ul. Zachodnia 72

Fabryka przetworów chemicznych produkuje:

Siarkowe barwniki anilinowe. Siarczek sodu.

Fabryka masła roślinnego wyrabia:

„**CETAGOL**” czysty jadalny tłuszcz roślinny.

„**SAGOL**” czyste masło roślinne.

SKŁAD barwników anilinowych i przetworów chemicznych.

GŁOS

KUPIECTWA

ORGAN STOWARZYSZENIA KUPCÓW MIASTA ŁODZI

Rok II.

Łódź, dnia 15 stycznia 1927 r.

Nr. 2 (6)

NA NOWYM PROGU.

W obliczu otwarcia „Klubu Towarzyskiego“.

Lata ostatnie zaznaczyły się imponującym wprost rozwojem i rozrostem wewnętrznym organizacyj kupieckich i twórczym procesem zestalenia się tej warstwy, która z okresu inflacyjnej gospodarki wyszła zniszczona i osłabiona, jak organizm, w którym spowodowany został silny upust krwi.

Kupiectwo wyniosło jednak z tego okresu przykre, ale nie mniej przeto realne doświadczenie, które umożliwiło szybkie przystosowanie się do nowych warunków gospodarczych i nowych prądów ekonomiki życia przemysłowo-handlowego Polski.

Zapoczątkował się od paru lat ciekawy proces wewnętrznego krzepnięcia i zestalenia się zawodu kupieckiego, który pokonać musiał wiele przeszkód i przezwyciężyć olbrzymie trudności, zanim w społeczeństwie zerwano z demagogicznym pojęciem kupca „paskarza“; zanim udało się rozwiązać urzędową legendę o „zbędnem“ i „zbyt kosztownem“ pośrednictwie.

Zjawiska te, na szczęście, kupiectwo ma już poza sobą i w społeczeństwie coraz bardziej utrwała się przekonanie o istotnym znaczeniu handlu dla pomyslnego rozwoju życia gospodarczego państwa.

Z tego znaczenia zdać sobie muszą sprawę w pierwszym rzędzie kierownicy polityki kupieckiej.

Wyrazem doceniania doniosłości tych zadań jest szybki rozrost i rozwój organizacyj kupieckich, które zrzeszają świadomych swych celów i zadań, wysoko dzierżących sztandar zawodowy, fachowców.

Krystalizacja wewnętrzna i rozwój organizacyj kupieckich mógł się odbywać w szybkim tempie dzięki wyeliminowaniu z ich programów pierwiastków politycznych i wysunięciu na plan pierwszy zagadnień natury gospodarczej, jako problemów doniosłych, o zasadniczym dla handlu znaczeniu.

Krystalizacja stanu kupieckiego możliwa była również i dzięki świetnej tradycji przedwojennej, dzięki utrwaleniu się przekonania o konieczności podniesienia poziomu umysłowego, zawodowego i etycznego ogółu kupiectwa, o konieczności utrwalenia zdobyczy gospodarczych, rozwoju kultury kupieckiej, kształcenia się fachowego, które umożliwiłoby opanowanie metod handlu zagranicznego i przystosowanie tych metod do potrzeb i warunków współczesnych Polski.

Dalszym zaś etapem tej twórczej, mozolnej pracy, podjętej przez jednostki w imię interesów szerokich rzesz kupiectwa — jest niewątpliwie zbliżenie kulturalne i współzycie towarzysko-intelektualne.

Tym zadaniom i celom służyć ma właśnie klub, którego otwarcie jest niewątpliwie faktem niezwyklej doniosłości, manifestacją głęboką i potężną żywotności żywiołu kupieckiego, który, po przezwyciężeniu chwilowych trudności, stanie się niezwykle ważkim czynnikiem w całokształcie stosunków gospodarczych.

Podniesienie wzajemne poziomu intelektualnego przez odczyty, prelekcje, referaty i zbliżenie kulturalne tylko na tym gruncie będzie się mogło z łatwością wykonać.

Wymiana zdań i dyskusja nad szeregiem najaktualniejszych kwestyj społecznych, problemów gospodarczych i zagadnień zawodowych — wszystko to otworzy szerokie horyzonty myślowe kupiectwa i nada pracy tej głęboki, fachowy podkład.

Nie wątpimy, że klub stanie się z czasem doniosłą placówką, w której każdy poczuwać się będzie do obowiązku czuwania nad interesami zawodowymi zbiorowości, którą z dumą winien reprezentować.

BANK POLSKI.

W marcu odbędzie się ogólne zebranie Banku Polskiego, na którym przed odczytaniem i przyjęciem bilansu odbędą się wybory na członków rady banku i zastępców w miejsce ustępujących dygnitarzy, jak również ma być wybrana komisja rewizyjna.

Wobec tego, że 10% wszystkich akcji znajduje się w ręku kupiectwa musimy już dzisiaj się zastanowić, co należy uczynić, aby zmienić ten dziwny stosunek, który uznają za stosowne zająć władzę banku i względem Łodzi i względem kupiectwa.

Przedewszystkiem kilka cyfr:

Przemysłowe przedsiębiorstwa posiadają	36,0%
Urzednicy, wojsko, wolne zawody	25,1%
Banki i bankierzy	13,8%
Handlowe przedsiębiorstwa	10,2%
Rolnicy i ich organizacje	7,5%
Spółdzielnie	2,0%
Miasta i gminy	1,7%
Kasy oszczędnościowe komunalne	0,4%
Skarb Państwa	1,1%
Różni	2,2%

wszystkich akcji Banku Polskiego.

Według oddziałów Banku Polskiego, gdzie subskrybowano akcje otrzymujemy następujące daty:

w Warszawie kupiono około 57% wszystkich akcji	
w Łodzi	11%
w Poznaniu	7%
we Lwowie	4%
w Katowicach	4%
w Krakowie	2%
i t. d.	

Teraz kilka uwag.

A więc Łódź, ta Łódź, która według zdania domorosłych patriotów nie jest miastem polkiem (swoiste pojęcie o eksterytorjalności) kupiła o 50% więcej akcji Banku Polskiego niż Poznań, który według Dmowskich, Raszewskich, Dowborów Muśnickich jest 100%-wo polskim miastem. A Potoccy, Lubomirscy, Czetwertyńscy, hrabiowie i magnaci, co w rodzie infulatów, wojewodów, starostów, kasztelanów tyle liczą wraz z Witosami, Kiernikami, Bryłami (chłop potęga jest i basta), którzy na Polskę jako na swoją zagrodę patrzą, wzięwszy do pomocy witosowego doradcę i druha Hamerlinga (powiedz mi kto jest twoim żydem, a ja ci powiem, kto ty jesteś), sygnowali znacznie mniej niż ci, którzy w okresie zapisów na akcje Banku Polskiego nazywali się kupcami, a nie szkodliwymi pośrednikami. A przecież wojna zrujnowała kupiectwo, które bał podatków majątkowego, obrotowego, dochodowego („a imię ich legion!”) smagał dotkliwiej niż każda inna warstwę społeczną, gdy tymczasem ziemiaństwo wszelkiego kalibru w czasie wojny, umiało wyzyskać znakomicie sytuację, dyktując miastom dowolnie wysokie ceny za artykuły pierwszej potrzeby, pozbywając się jednocześnie za grosze długów hipotecznych. Na tle tych odmiennych warunków ekonomicznych jeszcze bardziej uwidacznia się różnica pomiędzy odsetkiem akcji kupionych przez kupiectwo, a odsetkiem nabytem przez ziemiaństwo.

I oto wśród akompanjamentu obietnic wszelkiego rodzaju skończył się akt pierwszy.

Bank Polski rozpoczął swą działalność. Naczelnym dyrektorem został p. Władysław Mieczkowski, który piastował stanowisko kierownicze w Banku Spółek Zarobkowych w Poznaniu. Obietnice pozostały obietnicami. Kupiec wrócił do poprzedniego tytułu niepotrzebnego pośrednika, a Łódź potraktowano jako kopciuszka. Wszystkie powyższe fakty potwierdzimy cyfrowo.

Przypominamy, że Łódź pokryła 11 procent akcji, a kupiectwo 10 procent i zaznaczamy, że będziemy opierać się przy naszych twierdzeniach na sprawozdaniach oficjalnych za pierwszy (od 28.IV do 31.XII 24 r.) i za II (1925 r.) okres działalności Banku.

Zdyskontowano weksli:	I okres	II okres
w Warszawskim oddz.	za 319,4	558
Łódź	147,6	197,8
Poznań	122,1	236,5
Katowice	84,6	165,3

Przeciętny termin zdyskontowanych weksli w oddziałach:

Łódź	41 dni	44 dni
Warszawa	58 dni	61 dni
Katowice	65 dni	64 dni
Poznań	66 dni	70 dni

Cyfry powyższe są wielce wymowne. Pomiętać należy, że jedynym dostawcą pieniędzy w ścisłym tego słowa znaczeniu jest Bank Polski, i jeżeli suma zdyskontowanych weksli w trzech oddziałach się podwaja, a w łódzkim oddziale powiększenie równa się 33 proc., to oczywiście Łódź, jako organizm ekonomiczny została pokrzywdzona, a samo macosze traktowanie Łodzi uwidacznia przeciętna długość weksli 44 Łódź, 70 Poznań. Możliwe byłoby dużo na tle powyżej przytoczonych faktów powiedzieć, ale czasami milczenie jest bardziej wymowne niż wszelkie wywody.

Zobaczmy teraz jak postępuje Bank Polski z kupiectwem.

Wiemy, że bardzo mało kupców korzysta z dobrodziejstwa taniego kredytu. Fakt ten zgadza się w zupełności z ogólnym w Polsce (tylko w Polsce) panującym poglądem na handel. Rząd rozumie, że kwestja drożyzny jest kwestją to bee ou no to bee, ale Bank Polski z p. Władysławem Mieczkowskim, b. dyrektorem Spółek Zarobkowych na czele, nie może, czy też nie chce zrozumieć, że udostępnienie taniego kredytu dla handlu, byłoby potężnym czynnikiem obniżającym ceny!

Mówmy wyraźnie! Tylko kupcy, mający wyjątkowo silne poparcie mogą korzystać z bezpośredniego taniego kredytu, ogół kupiectwa jest oddany na pastwę bankom lub prywatnym dyskonterom.

Kto w ostateczności płaci te lichwiarskie, nigdzie na świecie nieznane odsetki? Wyłącznie konsument! Jest to oczywista prawda. A jeżeli ktoś zatyka uszy złą wolą, a na oczy kładzie czarne okulary nieuctwa, ten ku swemu własnemu nieszczęściu nie zobaczy i nie zrozumie elementarnych zasad

ekonomicznych. Ale tacy ludzie nie powinni stać przy sterze, gdyż statek poprowadzą na manowce.

Wracamy do cyfr, do tych nieubłaganych prokuratorów. Przyznano kredyty w I okresie:

bankom	42,5%	przy 13,8%
posiadanych akcji;		
przemysłowi	40,7%	przy 36,0%
posiadanych akcji;		
przedsiębiorstwom rolnym	2,6%	przy 7,5%
posiadanych akcji;		
spółdzielniom	0,7%	przy 2,0%
posiadanych akcji;		
handlowi	1,1%	przy 10,2%
posiadanych akcji.		

Przynana kwotę dla rolnictwa powiększyć należy kredytami z których korzystają gorzelnie (3,3%) i cukrownie (8,1%).

Ostatnia ta cyfra jest bardzo wysoka i znajduje swoje objaśnienie w tym fakcie, że Bank Polski dyskontuje weksle wystawione przez plantatorów buraków na zlecenie cukrowni za otrzymane zaliczki.

W drugim okresie (1925), trudniej ustalić stosunek procentowy poszczególnych działów gospodarczych. Możemy tylko podać cyfry przybliżone.

Banki mniej więcej 40%, rolnictwo mniej więcej 4%, poza specjalnym kredytem dla cukrowni i gorzelni (11%). Udział handlu trudno jest określić, gdyż sprawozdanie nie uznaje za stosowne udzielić dla niego specjalnej pozycji, a tylko zbiorowej pod tytułem „handel i różne”.

Kto są ci różni? Według statystyki Banku Polskiego, nie warto nawet dla handlu prowadzić specjalnej rubryki *). Udział handlu łącznie z różnymi wynosi od 3—4%. Jednocześnie sprawozdawca z niezwykłą szczerością pisze: „oczywiście, że niektóre działy, jak rolnictwo i handel korzystają pośrednio z kredytu głównie jako wystawcy nabywanych przez Bank weksli”. Te „oczywiście” jest kapitałne. Autor sprawozdania (żałujemy, że imienia i nazwiska tego pana nie znamy) powinien możliwie prędko przejść w stan spoczynku, aby mógł przeczytać kilka elementarnych podręczników ekonomii politycznej. Dla uzupełnienia powyższych danych przytaczamy listę członków Komitetu Dyskontowego w oddziale łódzkim:

- p. Babiacki Edward — przemysłowiec, właściciel fabr. wstążek i tasiem,
- p. Barciński Henryk — przemysłowiec i współwłaściciel firmy Przemysł Wełniany S. Barciński i S-ka, Sp. Akc.,
- p. Biederman Br., Dr., — przemysłowiec, współwłaściciel firmy R. Biederman,
- p. Borst Edward — przemysłowiec w Zgierzu, Prezes Zarządu Sp. Akc. A. G. Borst,
- p. Fiedler Zygmunt — Prezes Stow. Polskich Kupców i Przem. Chrześcijan w Łodzi, Prezes Zarządu Sp. z o. p. Rosicki, Kawecki i S-ka, fabr. wyrobów korkowych i mater. izolacyjnych i chemicznych,
- p. Heiman Edward — przemysłowiec, współwłaściciel Tow. Akc. „Wola”,

- p. Hirsberg Leon, Dr., — przemysłowiec, współwłaściciel Tow. Akc. Wyr. Trykot. Hirsberg i Wilczyński,
- p. Horodyński Włodzimierz — Dyr. Tow. Akc. Ł. Borkowski,
- p. Kostanecki Jan — właściciel majątku „Charbice dolne”,
- p. Lipiński Antoni — kupiec, dyr. Warszawsko-Łódzkiego Tow. Handlowego Sp. Akc.,
- p. Malewski Józef — przemysłowiec, współwłaściciel firmy Smarzyński, Miłobędzki i Malewski Sp. Akc.,
- p. Miszewski Stanisław — Kierownik księgarni Gebethner i Wolff, współwłaściciel drukarni i litografii Miszewski i S-ka,
- p. Wilde Herman — Dyr. Tow. Akc. J. John,
- p. Ziegler Albert — kupiec, współwłaściciel firmy Rudolf Ziegler.

Wstrzymujemy się od wszelkiej krytyki powyższej listy. Tylko jedna uwaga. Dlaczego wprost właściciel jednej z większych farbiarni i apretur figuruje, jako kupiec i członek zarządu firmy handlowej?

Przyjmujemy to przeoczenie, jako dowód niezwykłej kurtuazji dla handlu. Wolelibyśmy coprawda, żeby powiększono liczbę kupców, korzystających z kredytu. Ale jesteśmy skromni i niniejszem składamy najserdeczniejsze podziękowanie za ten mały dowód dużego uznania dla handlu, ze strony tutajszego oddziału Banku Polskiego. Nie wiemy, czym zasłużyliśmy na tak wydatne wyróżnienie.

Serdecznie dziękujemy!...

W radzie Banku zasiada jeden tylko łódzianin. Być może tej okoliczności, że „nec Kerkules cotra plures”, przypisać należy, że Łódź jest tak upośledzona przez Bank Polski, który dotychczas w Łodzi nie otworzył nawet clearingu.

Scharakteryzowaliśmy nienormalny stosunek Banku Polskiego względem Łodzi i handlu.

Jak na wstępie zaznaczyliśmy, w marcu ma się odbyć ogólne zebranie.

Nieodzownem jest, aby przedstawiciele handlu i Łodzi zabrali głos, wyraźnie podkreślili, że obietnice dane przy subskrypcji, muszą być dotrzymane, że poprawa stosunków w Polsce może być przeprowadzona tylko na tle sprawiedliwej symetrii pomiędzy obowiązkami i przywilejami i że dalsze traktowanie po macoszemu handlu, pociągnąć może jak najgorsze skutki dla rozwoju gospodarczego życia.

Mercator.

Do

Pp. Czytelników zamiejscowych!

Pp. Czytelników zamiejscowych prosi uprzejmie o rychłe uiszczenie prenumeraty za ubiegły kwartał 1926/27 r. na konto czekowe P. K. O.

Warszawa Nr. 64.194

Administracja „Głosu Kupiectwa”

*) A więc handel jest traktowany jako „quantite negligible”.

ŻYCIE GOSPODARCZE.

I. Podatki i opłaty skarbowe.

Zeznania o obrocie za rok kalendarzowy 1926 należy składać w terminie do 15 lutego 1927 roku.

*

Zeznania dla celów wymiaru podatku **dochodowego**, składają:

- a) osoby fizyczne i spadki wakujące do 1 marca roku bieżącego;
- b) osoby prawne do 1 maja r. b.

Osoby fizyczne i prawne nie obowiązane do publicznego składania rachunków, składają zeznania do właściwego Urzędu Skarbowego.

Osoby prawne, obowiązane do publicznego składania rachunków — do Izby Skarbowej.

Umarzanie zaległych kwot podatku obrotowego w r. 1925.

Centrala Związku Kupców zwróciła się do Ministerstwa Skarbu z memorjałem o upoważnienie władz skarbowych I instancji do umarzania na indywidualne podania płatników w zasługujących na uwzględnienie wypadkach zaległych kwot podatku obrotowego za rok 1925. (h).

Zwolnienie eksportu surowców od podatku obrotowego.

Centrala zwróciła się do Minister. Skarbu z prośbą o zwolnienie na mocy art. 94 p. I ustawy o podatku przemysłowym **eksportu surowców od opłacania podatku obrotowego.** (h).

Obniżenie odsetek za zwłokę do 2 miesięcznie.

Centrala zwróciła się do Ministerstwa Skarbu o obniżenie odsetek za zwłokę od zaległych podatków, począwszy od dnia 1 stycznia 1927 r. z 4% do 2% miesięcznie, licząc od ustawowego terminu płatności podatku. (h).

ROZŁOŻENIE NA RATY ZALICZKI NA IV KWARTAŁ 1926 R.

Ministerstwo Skarbu zezwoliło na wpłatę bez ustawowych kar za zwłokę i odsetków za odroczenie zaliczki na podatek przemysłowy od obrotu za IV kwartał 1926 r. w **dwóch równych ratach, płatnych — pierwsza do dnia 20-go stycznia włącznie, druga zaś — do dnia 20-go lutego 1927 roku włącznie.**

W razie niedotrzymania któregośkolwiek z tych terminów, cała zaliczka zostanie niezwłocznie ściągnięta wraz z kosztami egzekucyjnymi i karami za zwłokę. Do wymienionych wyżej terminów płatności tej zaliczki niema zastosowania 14-dniowy termin ulgowy, przewidziany w art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 721).

Do kwot wpłacanych z tytułu zaliczki za IV-ty kwartał 1926 r. dolicza się 10-proc. nadzwyczajny dodatek, a to zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10-go grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 121 poz. 697).

OPLATY STEMPOWE.

Od weksli:

Od 1 stycznia 1927 roku obowiązują nowe opłaty stempowe od weksli. Opłata wynosi 3 pro mille **bez względu na jak długi termin weksel został wystawiony.**

Weksel wystawiony w Polsce należy opłacić:

do 50 zł.	20 groszy
" 100 "	30 "
" 200 "	60 "
" 300 "	90 "
" 400 "	1,20 "
" 500 "	1,50 "
" 600 "	1,80 "
" 700 "	2,10 "
" 800 "	2,40 "
" 900 "	2,70 "
" 1000 "	3.— "

przy sumie wekslowej, przewyższającej 1000 złotych, 3 zł. od każdego pełnego lub zaczętego tysiąca złotych. Dotychczasowe blankiety wekslowe zachowują nadal swoją moc, w wypadku przypadającej obecnie wyższej opłaty, należy różnicę uiścić gotówką w Urzędzie Skarb. dla opłat stempowych (Ogrodowa 28-a) lub też przez nalepienie znaczków stempowych, które Urząd ten skasuje. To samo dotyczy, gdy weksel został wypisany nie na blankiecie urzędowym.

Opłatę od weksla należy uiścić przed umieszczeniem pierwszego podpisu, przy wekslu trasowanym, płatnym na własne zlecenie wystawcy lub na jego rzecz przed przyjęciem lub umieszczeniem pierwszego indosu.

Opłata za weksel „in blanco“ podpisany (depozytowy) wynosi zł. 30.

Weksel, wystawiony zagranicą podlega opłacie w ciągu 7 dni od dnia wprowadzenia go do Polski, względnie od dnia otrzymania takiego weksłu z zagranicy, o ile miejsce płatności znajduje się w Polsce, opiewa na walutę polską, gdy w Polsce następuje zapłata całkowita lub częściowa, gdy sąd polski ma rozstrzygnąć pretensję z weksłu. Przyjęcie lub umieszczenie indosu na takim wekslu może mieć miejsce dopiero po należytem uiśczeniu przypadającej opłaty.

POKWITOWANIA.

Wszelkiego rodzaju pokwitowania z odbioru pieniędzy i innych przedmiotów **podlegają zasadniczo opłacie 20 groszy.**

Wolne są od opłaty stemplowej pokwitowania:

- 1) stwierdzające odbiór przedmiotów i pieniędzy, których wartość nie przekracza 50 zł.;
- 2) wydawane w obrocie wewnętrznym jednego i tego samego przedsiębiorstwa;
- 3) umieszczane w tekście rachunku lub umowy.

Kwity przesyłkowe (Begleitschein)

są wolne od opłaty stemplowej, natomiast pokwitowania (druga strona kwitarusza — Empfangschein) podlega opłacie 20 groszy.

Kwity zaliczeniowe

ekspedytorskie podlegają opłacie 20 groszy.

Pisma, stwierdzające umowę

o sprzedaż rzeczy ruchomych, które bądź sprzedawca, bądź kupujący zawiera w zakresie swego przedsiębiorstwa, podlegające podatkowi przemysłowemu, podlegają opłacie 0,2.

Pełnomocnictwa do odbioru pieniędzy do wysokości 500 zł. są wolne od opłaty stemplowej, ponad 500 zł. opłacają 1 zł.

Wolne są od opłaty:

1. Sprzedaż za ogólną sumę nie przewyższającą 20 złotych.
2. Umowa sprzedaży, którą bądź sprzedawca, bądź kupujący zawarł w zakresie swego przedsiębiorstwa podlegające podatkowi przemysłowemu, jeżeli pismo takie jest zaopatrzone tylko w podpis jednej strony i przytem nie jest ani sporządzone sądownie ani notarialnie, tak zwane listy kupieckie (wszelka korespondencja kupiecka, oferty itp).

Przekazy i czeki:

Przekaz, zawierający zlecenie wypłaty sumy pieniężnej podlega opłacie jeśli bądź osoba, której przekaz wykonać zlecono jest handlującym, podlega opłacie 0,3.

Wolne są od opłaty:

- 1) przekazy, zawierające zlecenie wypłaty z rachunku bieżącego;
- 2) przekazy płatne nie później niż w tydzień po dacie wystawienia.

Czeki:

podlegają opłacie 0,3 tylko w tych wypadkach, jeżeli wystawca czeku wręczył go innej osobie przed dniem oznaczonym datą wystawienia. Żyro i poręka umieszczone na czeku, wolne są od opłaty.

Rachunki,

oraz potwierdzenia odbioru towaru zawierające zarazem należność za towar, podlegają opłacie 0,2.

Rachunki

do 20 złotych są wolne od opłaty, wszelkiego rodzaju odpisy rachunków są zwolnione od opłaty stemplowej.

Umowy Spółki

podlegają opłacie do końca 1929 r. 1%. Opłata może być uiszczona znaczkami stemplowymi.

Wyciągi z rachunku bieżącego
(kontokurentowego) podlegają opłacie 20 gr.

Podania:

opłata do wszystkich urzędów od każdego podania 3 zł., od każdego załącznika po 50 groszy.

Rekursy (odwołania),

w których petent żąda zmiany decyzji — 2 zł.; jeśli suma sporna nie przewyższa 100 zł. — 50 gr. od podania, przy sumie zaś nie przekraczającej 50 zł. podanie jest wolne od opłaty. Załączniki są wolne od opłaty.

II. Z życia organizacji gospodarczych.**Stowarzyszenie Kupców m. Łodzi.**

W najbliższym czasie w lokalu Klubu Towarzystwa Stowarzyszenia Kupców m. Łodzi, wygłosi p. Juliusz Lewszajn, referat na temat: „Polityka handlowa w r. 1926 i przewidywania na I kwartał r. b.”. Po referacie dyskusja.

* * *

Z Sekcji Ekspedytorów.

Zarząd Sekcji Ekspedytorów zwraca swym członkom uwagę na ustawę stemplową, obowiązującą od 1 stycznia r. b. w myśl której:

1. kwity zaliczeniowe wydawane przez przedsiębiorstwa ekspedycyjne bez względu na wysokość sumy zaliczeniowej o ile wartość towaru przekracza sumę zł. 50.— muszą być zaopatrzone w znaczek stemplowy za 20 gr.;
2. pokwitowania z odbioru towarów, zaopatrzone stemplem firmy przedsiębiorstwa ekspedycyjnego winny być również zaopatrzone znaczkami stemplowymi za gr. 20 przyczem zwraca się uwagę, że dyspozycje na kwicie zaliczeniowym o pobraniu winny być udzielone oddzielnym listem wolnym od opłaty;
3. upoważnienia do odbioru pieniędzy do złotych 500.— są wolne od opłaty stemplowej, powyżej 500.— zł. upoważnienia winny być zaopatrzone w znaczki stemplowe za 1 zł.;
4. rachunki do zł. 20 nie podlegają opłacie stemplowej, rachunki przekraczające tę kwotę, podlegają opłacie 2 pro mille.

Z Sekcji przedstawicieli handlowych.

Zarząd Sekcji wydelegował do Warszawy na zjazd w sprawie utworzenia Federacji zrzeszeń przedstawicieli handlowych i wojażerów pp. Babada i inż. Gross. Po kilkugodzinnej dyskusji nad statutem wspomnianej Federacji postanowiono zatwierdzenie Statutu odłożyć do następnego zjazdu. (ig).

* * *

W myśl nowej ustawy stemplowej rachunki zagraniczne muszą być opłacone w ciągu trzech tygodni od dnia otrzymania pisma (rachunku) albo gotówką do Kasy Skarbowej, albo też przez skasowanie znaczków stemplowych. Skasowanie następuje nie tylko przez przepisanie ich początkowymi lub końco-

wemi wyrazami tekstu, lecz także datą skasowania oraz nazwiskiem lub firmą kasującego. Odpisy stemplowanych rachunków są wolne od opłat. Na żądanie Urząd Skarbowy dla opłat stemplowych wydaje zaświadczenia o ostemplowaniu oryginału za pobraniem 3 zł. (ig).

Wełna.

Według oficjalnej statystyki w czasie od 1 października 1925 r. do 30 września 1926 r., załadowano na okręty z La Platy, niżej podane ilości wełny dla wyszczególnionych domów:

1. Lahusen & Co. Lda.	88,658	bel
2. Wenz & Cia.	28,325	"
3. Masurel Fils	26,098	"
4. Staudt & Cia.	24,241	"
5. S. A. Financy Comerc. Fuhrmann Lda.	20,216	"
6. D. & A. Mongay	18,275	"
7. Pierre Flipo	17,193	"
8. Wattine Bossut & Fils	16,647	"
9. Henri Cauliez	16,400	"
10. Kreglinger & van Peborgh	15,759	"
11. Nilssen Olsen & Cia.	13,773	"
12. Peltzer u. Cia.	12,275	"
13. Engelbert, Hart u. Co.	10,237	"
14. Rhodius u. Cia.	7,559	"
15. H. Dawson u. Co.	6,790	"
16. Nicolas Cuneo	6,620	"
17. J. Soulas u. Fils	6,495	"
18. C. Aitgelt u. Cia.	6,314	"
19. E. Lahousse u. Fils	6,304	"
20. Lorthiois Frères	6,133	"
21. R. M. Pitt, Cia Commercial	5,233	"
22. Ultramar S. A. (Wätge)	4,954	"
23. Ed. Wagenknecht	4,497	"
24. Alphonse Six	4,448	"
25. Pablo Tavelli	4,397	"
26. D. H. Whitehead	3,775	"
27. Argentine Southern Land Co.	3,253	"
28. Mooh u. Odelin	3,044	"
29. Frigorifico Anglo	2,971	"
30. Dedyń Hremanos	2,211	"
31. Waldron u. Wood	2,107	"
32. Cia. Swift de la Plata	1,975	"
33. Nicholson u. Kellog	1,558	"
34. The Rio Negro Land Co.	1,490	"
Różne firmy	62,281	"

Ogółem 462,509 bel

Nadmienia się, iż w roku 1924/25 ogólny wywóz wełny wynosił dla tych samych firm 352,187 bel.

Ogólna sytuacja na światowym rynku wełnianym w ostatnich sześciu tygodniach nie wykazała znacniejszych zmian i należy się spodziewać, że aukcja styczniowa w Londynie notować będzie te same ceny co i w grudniu. (ig).

Wydział Ochrony Kredytu.

Sprawa upadłości A. Koutzina, Gdańsk.

Na odbytem w dniu 5 stycznia r. b. posiedzeniu w Sądzie powiatowym w Gdańsku, zrzeszonych wierzycieli zastępował delegat W. O. K.

Jak wynika ze złożonego sprawozdania, koszty postępowania sądowego (nadzorcy, adwokatów itp.) pochłoną znaczną część aktywów tak, że jakkolwiek

początkowo pokrycie wynosiło około 25%, to jednak z powodu przewlekającego się postępowania sądowego nie należy rokować wogóle akcji dużych nadziei.

Bliższe szczegóły toczącej się akcji karnej nie mogą być narazie wyjawione.

UWAGA!!!

Niżej wyszczególnione firmy nie wykupują swych weksli, dopuszczając do protestu:

Bursztyn Chaim, Piaski Lub.
 Totengreber Chaja, Chełm Lub.
 Lubicz Ber, Grodno, Mieszczańska 2.
 Bornshtein R., Grabowiec Lub.
 Guteńska R., Łuniniec.
 Kahn Sz., Wyszaków, z. Warszawska.
 Goldman P., Chełm Lub.
 Rozenberg Abram, Warszawa, Gęsia 4.
 „Manufaktura” Eljasz Farber, Warszawa, Dzika Nr. 24.
 M. B. Szterling, Warszawa, Żmłna 4, m. 18.
 A. Epszajn, Warszawa, Nalewki 42/12.
 Icek Nelson, w Sochaczewie.
 Jakób Krant, Tyszowce.
 Szlama Mageres, Ostrów Lub.
 Fiszel Kafel, Strzemieszyce.
 G. Szternfeld, Białystok, Pod ratuszem 42.
 Kawenoki, Białystok.

Klub Towarzyski.

W chwili, kiedy numer niniejszego pisma oddajemy do druku, następuje otwarcie Klubu Towarzyskiego Stowarzyszenia Kupców w lokalu, przy ulicy Piotrkowskiej 73.

Na uroczystość otwarcia zaproszone zostały wszystkie organizacje gospodarcze m. Łodzi, a nadto ze względu na szczupłość lokalu Zarząd Stowarzyszenia, Komisja Balotująca, Etyczna, Rewizyjna i Zarządy wszystkich czynnych przy Stowarzyszeniu sekcji.

Klub otwarty jest codziennie od 4 (16 g.) po poł. do 12-ej w nocy (24 g.).

Wstęp dla członków Stowarzyszenia tak rzeczywistych jak i protektorów — wolny. (h).

III. Biuletyn z rynku włókienniczego.

Jak już donieśliśmy w ostatnim biuletynie, praca fabrykantów i hurtowników koncentrowała się około przygotowań do sezonu letniego. Producenci przygotowali zapasy odpowiednich towarów i uzgodnili cenniki. Możemy stwierdzić, iż większa część produkcji jest już wykończona i obecnie (mniej więcej od 8 dni) toczą się z hurtownikami bardzo poważne negocjacje. Wiemy, że istniejące różnice między fabrykantami a hurtownikami były wielkie w ubiegłych sezonach, obecnie jednak obie strony wykazują tyle zdrowego gospodarczego rozsądku, iż wszyst-

ko przemawia za tym, że istniejące różnice zostaną wkrótce usunięte. Do tego przyczynia się wielce ustabilizowanie się cen bawełny i fakt, że kupiectwo nareszcie zrozumiało, że i ono musi utrzymać w mocy swoją kalkulację, w przeciwnym bowiem razie nie może być mowy o zdrowych podstawach interesu. Wierzmy, że i inne istniejące różnice, zostaną usunięte drogą kompromisu przez logiczny rozwój gospodarczego zmysłu. W każdym razie przedwojenne kupiectwo, które stale utrzymuje bliski kontakt z przemysłem, stara się o wprowadzenie przedwojennych warunków kupna i sprzedaży, o ile tylko na to pozwala stan i stosunki gospodarcze kraju.

Dzięki tej syzyfowej pracy, rynek włókienniczy w ostatnich dwóch tygodniach zaczął się w stosunku do poprzedniego okresu ożywiać. Hurtownicy prowadzą z kupcami prowincjonalnymi pertraktacje, które już w ciągu najbliższych dni, okażą rezultat. W związku z tym Łódź włókiennicza oczekuje w najbliższym tygodniu większego zjazdu kupców z Małopolski wschodniej i zachodniej, z Wilna i Kresów. Te przygotowania doprowadzą bezwzględnie do zawarcia większych transakcji. Na podstawie już ujawnionych cenników przewidujemy, iż ceny będą konwenjowały, jednak warunki sprzedaży będą nieco ostrzejsze od tych z ostatnich dwóch miesięcy. Tłumaczy się to tym, że przemysł musi mieć możliwość dyskontowania swych krótkoterminowych portfeli w bankach rządowych, a przeto i obliżo może być również tylko krótkoterminowe. Przytem okazało się, że w ostatnich dwóch martwych miesiącach kredyt wekslowy był za długi, gdyż doprowadził nie rzadko do nieuczciwej konkurencji, podrywającej egzystencję przemysłu i handlu. Nadto, jak to stwierdza wydział ochrony kredytu Stow. Kupców m. Łodzi, posiadający wszechstronne informacje kupiectwa miejscowego, liczne protesty są złośliwymi, a Łódź—pada ofiarą elementów, nie mających nic z kupiectwem wspólnego. Wobec tego **należy z wielką ostrożnością udzielać kredytu!** Z drugiej zaś strony rząd mu iść na rękę tym organizacjom gospodarczym, które mają na celu uzdrowienie ogólnych stosunków przez jak najrychlejsze dostosowanie ustawodawstwa do potrzeb życia.

Towary białe: Niestety, oczekiwane z powodu karnawału większe ożywienie, dotychczas nie nastąpiło. Bezwzględnie podniósł się zbyt tych towarów, litylko dzięki dotychczasowemu słabemu popytowi i zupełnej wysprzedaży swych składów przez kupców prowincjonalnych. Stosunkowo największym popytem cieszyły się towary białe, użytkowane

w przemyśle konfekcyjnym. Ten popyt w najbliższych dniach prawdopodobnie jeszcze bardziej się ożywi.

Towary drukowane: (letnie: kretony, muśliny, satyna, liberty i t. p.). Jakkolwiek sezon jeszcze się nie rozpoczął, to jednak zauważyliśmy zainteresowanie się temi artykułami, spotęgowane tem, że przemysł przygotował piękne i modne wzory. Wielki ruch w najbliższej przyszłości spodziewany.

Towary międzysezonowe: I temi towarami poczyniono większe obroty.

Towary t. zw. caji: (Kowerkot, Columbia, Mouline i t. p.). Zainteresowanie znaczne, po ustaleniu ostatecznych cen i warunków sprzedaży, obroty temi artykułami będą wielkie.

Towary podszezwkowe: (kloty, serze i t. p.). Ze strony przemysłu konfekcyjnego duże zainteresowanie. W związku ze zbliżającym się sezonem, przewidziane znaczne obroty.

Warunki sprzedaży. Do ustalenia w najbliższych dniach nowych warunków sprzedaży chwilowo gotówką do 25%, pozostałość weksłami 60—80 dni. Skonto kasowe 8—10%. Umowy zawarte przez odbiorców Zjedn. Zakł. Scheibler i Grohman i Sp. akc. Widzewskiej Manufaktury będą uzupełniane na ich podobieństwo i wprowadzone u innych fabrykantów.

Eeksport w okresie sprawozdawczym zmalał.

Wełna: Towary t. zw. „Kleiderstoffe“. Fabryki przygotowały się na sezon letni i można się spodziewać dobrego zbytu. Towary t. zw. „streichgarnowe“ — po zupełnej ciszy ostatniego okresu, spodziewać się należy dobrego sezonu letniego.

Warunki płatności w branży wełnianej są chaotyczne, przeważnie 100% weksłami długoterminowymi. Fakt ten bezwarunkowo nie jest objawem zdrowym w dzisiejszych warunkach.

Ceny **przędzy** mocniejsze. Mimo to, import nieznaczny.

Napływ protestów większy.

Firma B-cia Kopelman w Kownie zawiesiła wypłaty. Łódź znowu ponosi stratę około 20,000 dolarów.

Co się zaś tyczy niewypłacalności „Alpenländischewarenverkehrs-gesellschaft“ w Wiedniu, to jak się dowiadujemy, ogłoszono tejże firmie konkurs. Niektóre firmy łódzkie na część swych pretensyj, posiadają gwarancje „Nassauer Gesellschaft“ A. G. Jak się to towarzystwo wywiąże z obliży, narazie niewiadomo. Dalsze pertraktacje przeniosły się ipso facto do Wiednia, dokąd wyjechali też niektórzy łódzcy przemysłowcy. (Z).

Przegląd ustawodawstwa gospodarczego.

Komisja Ankietowa badania warunków i kosztów produkcji oraz wymiany.

Na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 741) została powołana do życia Komisja Ankietowa, celem zbadania warunków i kosztów produkcji oraz wymiany w tych gałęziach gospodar-

stwa narodowego, które określi Rada Ministrów w drodze rozporządzenia, tudzież celem przedstawienia Rządowi wniosków, zmierzających do racjonalizacji produkcji i wymiany oraz do obniżenia cen wytwarzanych dóbr gospodarczych. Komisja Ankietowa składa się z przewodniczącego, zastępcy przewodniczącego i najwyżej 33 członków, powołanych przez Prezydenta Rzeczypospolitej na zasadzie u-

chwały Rady Ministrów. W skład Komisji Ankietowej wchodzi między innymi 6 członków z pośród kandydatów, przedstawionych przez Izby handlowe i przemysłowe oraz centralne organizacje przemysłu, górnictwa, handlu i finansów. Do badania poszczególnych zagadnień Komisja Ankietowa i podkomisje mają prawo: a) wzywać osoby, których zeznania mogą być dla praw Komisji Ankietowej potrzebne i odbierać od nich zeznania protokołowane, zasięgać opinii i informacji ustnych i na piśmie; b) badać przedsiębiorstwa na miejscu i korzystać ze wszelkich źródeł informacji, w szczególności z ksiąg i dokumentów przedsiębiorstwa. W razie potrzeby badanie może być przeprowadzone pod przysięgą. Tajemnice handlowe i techniczne badanych przedsiębiorstw będą uznane przez Komisję Ankietową i jej organy za poufne. Ponadto Komisja Ankietowa i jej organy mogą uznać za poufne i inne wiadomości. W żadnym sprawozdaniu Komisji Ankietowej nie mogą być wymienione ani nazwy przedsiębiorstw, ani nazwiska właścicieli, a uzyskane przez Komisję Ankietową wiadomości, w żadnym wypadku nie mogą być użyte do celów podatkowych. Pozatem rozporządzenie zawiera mniej istotne postanowienia i przewiduje szereg sankcji karnych. (h).

Biuro Badania Cen.

Dz. U. R. P. Nr. 122, poz. 704 ogłasza Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o ustanowieniu Biura Badania Cen. Biuro ma za zadanie badanie cen i kosztów własnych w przemyśle i handlu, oraz kosztów i usług gospodarczych. Podlega ono bezpośrednio Ministrowi Przemysłu i Handlu, składa się z 9 członków powołanych na okres jednego roku, z pośród osób odznaczających się znajomością życia gospodarczego. Przewodniczącemu Biura powołuje Minister Przemysłu i Handlu z pośród jego członków. Dla badania spraw poszczególnych lub przeprowadzenia ankiet musi przewodniczący Biura tworzyć osobne komisje, złożone z członków Biura oraz z osób, z poza jego składu. Przewodniczący Biura lub komisji ma prawo wzywać do osobistego stawienia się właścicieli przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, ich pełnomocników i kierowników, a także ich pracowników, dostawców, odbiorców i pośredników, celem składania zeznań i dowodów w sprawach objętych rozporządzeniem. Przewodniczący Biura lub Komisji może ponadto delegować członków Biura, członków Komisji oraz rzeczoznawców do badania przedsiębiorstw, a w szczególności przeglądania ksiąg i dokumentów, sporządzania z nich odpisów i wyciągów i wogóle zbierania informacji niezbędnych dla spełnienia przez Biuro jego zadania. Osoby składające zeznania nie mogą zasła-

niać się tajemnicą handlową lub techniczną. Natomiast informacje, otrzymane przez Biuro Badania Cen w żadnym wypadku nie mogą być użyte dla celów podatkowych. Pozatem rozporządzenie zawiera sankcje karne. (em).

* * *

Norma zarobku robotniczego, stanowiąca podstawę do obliczania wkładek na rzecz funduszu bezrobocia, została na podstawie rozporządzenia z dnia 6 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 124, poz. 717) podwyższona na wniosek Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia z zł. 5 do 6,6.

Odsetki od udzielonych kredytów.

Rozporządzenie z dnia 16 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 746) postanawia co do udzielanych kredytów, co następuje: Korzyści majątku, osiągnięte przez przedsiębiorstwa bankowe przy czynnościach kredytowych nie mogą przekraczać 15% w stosunku rocznym z tem, że w odsetkach tych nie mieści się zwrot kosztów porta, damna i opłat stemplowych, oraz prowizja obrotowa na rachunkach otwartego kredytu i bieżących, które jednak nie mogą przekraczać jednej czwartej % kwartalnie od większej strony obrotu po potrąceniu salda i pozycji frankowych. Przy pożyczkach na zastaw ruchomości, z wyjątkiem papierów wartościowych i towarów, korzyści wyjątkowe nie mogą przekraczać 15% w stosunku rocznym tytułem procentów i prowizyj od udzielanych pożyczek tytułem wynagrodzenia za ubezpieczenie przedmiotów zastawów, ich przechowanie i oszacowanie. (h).

RÓŻNE WIADOMOŚCI.

ZWYCZAJE HANDLOWE.

(Orzeczenie Izby handlowej i przemysłowej we Lwowie.)

Klauzula „loco N.” oznacza wedle przyjętego zwyczaju handlowego, że miejscem dopełnienia umowy jest miejscowość N, zaś klauzula „franco N”, że sprzedawca winien ponieść koszt dostawy do miejscowości N. Jeżeli tedy w konkretnym wypadku ustalono warunki sprzedaży klauzulą loco franco Niepokółwce”, według zwyczaju handlowego w handlu ziemiopłodami klauzula powyższa oznacza, że kupujący winien zapłacić za taką ilość towaru, jaka doszła do miejsca dopełnienia umowy, t. j. do stacji Niepokółwce, oraz jaką stwierdzono na urzędowej wadze kolejowej stacji Niepokółwce (3.12 1926. L: 11.996).

* * *

W handlu mąką niema powszechnie obowiązującego zwyczaju handlowego płacenia w efektywnej walucie zagranicznej zobowiązań wobec wierzycieli zagranicznych także wtedy, kiedy nie była wyraźnie umówiona zapłata w efektywnej walucie zagranicznej, a jak w wypadku konkretnym w dolarach.

Praktyka wykazuje pod tym względem rozbieżność. Z jednej strony stosuje się zasadę, iż do zaistnienia obowiązku zapłaty zobowiązania zagranicznego w efektywnej walucie zagranicznej konieczne jest istnienie wyraźnego w tym kierunku zastrzeżenia, a o ile takiego zastrzeżenia niema, wówczas spłata danego zobowiązania może nastąpić równowartością waluty złotowej wedle relacji z dnia uiszczenia zapłaty. Z drugiej strony zdarzają się wypadki tego rodzaju praktyki, że już samo fakturowanie przez dostawcę zagranicznego w walucie zagranicznej stwarza obowiązek pokrycia odnośnego zobowiązania efektywną walutą zagraniczną. Skutkiem tego stanu rzeczy nie zdołano stwierdzić istnienia zwyczaju handlowego ogólnie w tej mierze obowiązującego (13.12 1926. L: 11.654).

* * *

Wśród kupców obowiązuje powszechnie przestrzegany zwyczaj handlowy, wedle którego zaprotestowana rymesa ku-

piecka ma być pokryta gotówką, a nie inną rymesą. Pokrycie zaprotutowanej rymesy nową rymesą może mieć miejsce jedynie w wypadku wyraźnego porozumienia się stron (21.12 1926. L. 12.833).

Wedle powszechnie przyjętego zwyczaju handlowego, przestrzegano tak przed wojną, jak obecnie sprzedawca obowiązany jest najwcześniej równocześnie z wysyłką faktury względnie rachunku wysłać kupującemu towar. Towar wysłany w tym terminie nadchodzi bowiem później niż faktura, wobec czego wcześniej otrzymana faktura daje możliwość kupującemu zorientowania się, czy przesyłka odpowiada zamówieniu (28.12 1926. L. 12.452).

Rozwój konsumpcji bawełny od czasów przedwojennych.

Jak czytamy w „Empire Cotton Review” (zeszyt styczniowy) wzmożła się konsumpcja światowa surowca - bawełny w stosunku do lat 1911/1913 w okresie 1924/1926 o 6 procent.

Zawdzięcza się to li-tylko znacznym wzrostem konsumpcji w Ameryce i Azji. Co się zaś tyczy Europy (specjalnie Anglii) to konsumpcja znacznie spada.

Procentowa zwyżka względnie zniżka ogólnej konsumpcji r. 1924/26 w porównaniu z r. 1911/13 przedstawia się następująco:

Anglia	— 27 procent
Europa	— 15 „
St. Zj. Am.	+ 26 „
Azja	+ 51 „
Ogólno-swiatowa konsumpcja	+ 6 „ (em)

Statystyka upadłości w Austrii.

Sąd Handlowy w Wiedniu przeprowadził w roku 1926 742 postępowań ugodowych i ogłosił upadłość w 196 przypadkach. Cyfry te w stosunku do roku 1925 są mniejsze (996 i 200). (em)

Import towarów włókienniczych.

W miesiącu październiku 1926 r. sprowadzono do Polski z zagranicy 65,000 ton towarów bawełnianych, wartości 1,744 tys. zł.; 31,000 ton towarów wełnianych, wartości 689,000 zł. i 14,000 ton towarów jedwabnych. (em)

Izba Handlowa i Przemysłowa w Eger zabroniła używania nazwy „Leinen” dla towarów bawełnianych. Nazwę tę można zastosować tylko do wyrobów lnianych. (em)

Turcja wydała rozporządzenie celne, skierowane przeciwko importowi towarów niemieckich. Termin wejścia w życie rozporządzenia 17 grudnia 1926 r. (em)

W Austrii zwolniło ministerstwo skarbu 60 — 65 rodzajów rozmaitych towarów od podatku luksusowego. W ten sposób szereg towarów skreślono z listy towarów luksusowych. (em)

Bezpośredni ruch towarowy między Niemcami a Rosją.

Począwszy od 1 stycznia 1927 r. wprowadzony został bezpośredni ruch towarowy (zwierzęcy) między wszystkimi stacjami kolei niemieckich a kolei S. S. S. R. (sowieckich) przez Polskę i terytorjum wolnego miasta Gdańska. (em)

Koła angielskiego przemysłu bawełnianego liczą się już w najbliższych tygodniach z poważnem polepszeniem się dotychczasowej koniunktury. Cena surowca bawełny ustabilizowała się. Możliwa jest jeszcze nieznaczna zniżka. Przypuszczają, iż konsumpcja światowa towarów bawełnianych w roku 1927 będzie w stosunku do lat ubiegłych olbrzymią. Znaczną część tej konsumpcji pokryje przemysł angielski, który rozporządza najnowszymi wynalazkami w zakresie produkcji. (em)

Jak donosi H. K. C. następujące banki zostaną zlikwidowane:

Wykaz banków, które przechodzą w stan likwidacji: Akcyjny Bank Związkowy, Bank Centralny w oznaniu, Bank Bydgoski, Bank dla Polskiego Przemysłu, Bank Francusko-Belgijsko-Polski, Bank Handlowo-Przemysłowy w Grodzisku, Bank Handlowo-Przemysłowy we Włocławku, Bank Koniński w Koninie, Bank Kujawski, Włocławek, Bank Mieszczaństwa Polskiego, Poznań, Bank Młynarzy Zachodnich Ziem Polskich, Bank Städtagen, Bydgoszcz, Bank Naftowy, Bank Naro-

dowy w Warszawie, Bank Centralny w Warszawie, Bank Polskich Kupców i Przemysłowców Chrześc. w Łodzi, Bank Przemysłowców Radomskich, Bank Przemysłowców w Zgierz, Bank Rolniczo-Handlowy, Bank Rolniczy, Lwów, Bank Spółek Rzeźniczych w Polsce, Łódź, Bank Towarowy w Warszawie, Bank Unji w Polsce, Lwów, Bank War.-Gdański, Bank Ziemiański we Lwowie, Bank Żyrardowski, Górnośląski Bank Związkowy, Katowice, Międzynarodowy Bank Handlowy, Katowice, Polski Bank Kresowy, Śląski Bank Przemysłowy w Bielsku, Warszawski Bank Stołeczny, Śląski Bank Komercyjny w Bielsku, Warszawski Bank Zjednoczony, Westbank Wolsztyn, Wileński Bank Rolniczo-Przemysłowy, Bank Ziemi dla Kresów, Bank Ziemi Polskiej w Lublinie, Bank Zjednoczonych Przemysłowców, Bank Zjednoczonych Kooperatyw, Bank Ziemi Wieluńskiej, Bank Przemysłowców Łódzkich.

Specjalne kontyngenty przywózowe dla Węgier.

Dla Węgier na miesiąc styczeń 1927 r. ustalone zostały specjalne kontyngenty przywózowe. W odnośnej liście kontyngentowej znajdują się między innymi następujące towary: Poz. tar. celnej 7 p. 5 sliwki suszone; 13 p. 2 jarzyny w konserwach i jarzyny w wodzie w hermetycznym opakowaniu, za wyjątkiem pomidorów; 15 p. 3 papryka mielona; 34 p. 3 słonina i smalec; 37 p. 1 ryby żywe; ex 55 p. 1. a, 2 a skóra podeszwowa; 152 p. 7 rury stalowe i żelazne; 153 p. 2 kłódki i zamki; 153 p. 3 okucia do drzwi i okien; 153 p. 4, 5 i 6 nity, bolce etc.; 156 p. 5. liny żelazne i stalowe; igły. Podania na przywóz tych towarów wnosć należy w sposób normalny do kancelarii Stowarzyszenia w ciągu najbliższych 14 dni. Równocześnie zwraca się uwagę, że w myśl nowej ustawy stempłowej należytości stempłowe wynoszą od dnia 1 stycznia 1927 r. od podania 3 zł., od załączników zaś po 50 groszy. (em)

Wynalazca fabrykacji jedwabiu sztucznego „na nowy sposób”.

Zamieszkały we Francji, a pochodzący z Polski kupiec, Beno Boreckowski, został w Bazylii aresztowany. Ogłaszał on bowiem wszędzie, iż posiada nowy sposób produkowania sztucznego jedwabiu, który umożliwi znacznie tańszą, niż dotychczas produkcję.

Szereg ludzi prywatnych, obywateli szwajcarskich, oddało temu przedsiębiorczemu „wynalazcy” 250,000 franków na budowę fabryki, która jednak przyniosła deficyt. Okazało się bowiem, że „wynalazek” p. Boreckowskiego polega na starym, wszystkim dobrze znanym sposobie fabrykowania sztucznego jedwabiu. (em)

Zagraniczna taryfa telegraficzna

(w centymach złotych)

Za jedno słowo do		Jugosławii	26
Albanii	33	Litwy (Kłajpeda)	25
Algieru	38	Luksemburgu	25
Austrii	26	Łotwy	19
Belgii	26	Niemiec	22
Bułgarii	26	Norwegii	34
Czechosłowacji	19	Portugalji	40
Danji	26	Rosji Sowieckiej	34
Estonji	26	Rumunji	10
Finlandji	35	Szwajcarii i ks. Lichtenst.	26
Francji	28	Szwecji	26
Gdańska	10	Tunisu	19
Grecji	33	Turcji	54
Hiszpanji	34	Węgier	17
Holandji	26	Wielkiej Brytanji	39
Irlandji	43½	Włoch	36
Islandji	68	Zagłębia Saary	26

Za 3 minuty rozmowy telefonicznej między Łodzią a

Berlinem	wynosi opłata zł. 7.56
Hamburgiem	„ „ „ 8.48
Lipskiem	„ „ „ 8.54
Pragą (Czeską)	„ „ „ 8.10
Wiedniem	„ „ „ 9.90

S. Stillerman i Sz. Altman

w Łodzi

ul. Nowomiejska № 20. :: Telefon 49-39.

Komisowy skład firmy „Bracia Herman i S-ka”
w Łodzi, ul. Wólczańska № 23, towarów: Zjedn.
Zakładów Scheibler i Grohman, Zakładów Prze-
mysłu Bawełnianego: Spółka Akc. Ludwik Geyer
w Łodzi i innych.

„Labor”

Przedstawicielstwo Wielkopolskich
Zakładów Kartoflanych T-wa Akc.
we Wronkach i Parowej Fabryki
Mydła i Świec Władysław Lipecki
we Wronkach.

Specjalność:

Mąka ziemniaczana
Płatki ziemniaczane
Wytłoki ziemniaczane
Syrop ziemniaczany
44 B'e i 42 B'e biały i pół biały
Mydło do prania
Mydło toaletowe
Świece

ul. Piotrkowska 85

Telefon 8-38

Mechaniczna
Fakalnia zarobkowa

S. Tabaksblat

Gdańska 118

Przyjmuje roboty w zakres
tkactwa wchodzące na wąskie
krosna angielskie.